

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Andgatshymne

Citation: Baggesen, Jens: "Andgatshymne", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling.* - 1899, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 253. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid58268/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Andægts-hymne.

Dig, alt Levendes Væld, dig, Aandernes evige Kiæde,
 Verdenens aldrig udgrændede Grund, dig, Himlens Udspring,
 Dig, som utallige Chor lovsyngende hilse Jehova,
 Tjen, Dromasdes, Gud, dig, evige, store, den Sammel
 Prise mit stammende Sang i Naturens jublende Samklang!

Stor i det Hele! saa stor, som i Alt, paa Grændsen
 af Intet!

Grædes stor i din Dugs af et Græs nedrullende Perle!
 Evig umaalelig stor i din Siriuskugle, som rastløs
 Rundt om sin evig urokkede Grund i susende Hvirvlers
 Trindtomstraalende Kredse de flammende Kloder omsvinger!
 Stor i et Kryb, hvis Liv kun varer et Blun, og i Seraph,
 Der fra Aeonernes Top omskuer utalte Naturer,
 Og, nær Ringen, den holdende Ring, høit over det Høie,
 Uafseelige Led seer knyttet i Væsners Kiæde!
 Ø! du, dit Alts, det ugrændede Rums oplivende Fyldel
 Tør og en Vedelig stamme din Lov, Navnløse! som Himlen
 Selv ei nævner med Evigheds Ord? Naar vældig din Almagts
 Urandsagede Dyb, som Havet en Aa, opluger
 Alle henbrusende Verdeners Hav, nedstirrer Seraphen,
 Aandernes Øverste, taus med bævende Gysen, og selv han,
 Han, som min Tanke knap naaer, i din Storhed spindende synker!
 Ø! hvad formaaer da mit zittrende Støv? Kun at nyne
 sin Almagt!

Gud! men at føle mig tabt i din Herligheds dybe Beundring
 Hæver mig meer end al endelig Magt, og tilbedende Nedfald
 for din omstraaede Fod er mit Hæintods stolteste Stigen!

Gysen, uendelig meer end den jordiske Salighed, værd mig,
 Himmelens Gysen ompænder mit Aand, naar i Skovenes
 Templer